Wolność przez Chrystusa

Pamięć o wyzwoleniu

„Jeśli więc Syn was wyswobodzi, prawdziwie wolnymi będziecie” — Jan 8:36.

Wyzwolenie Izraela z Egiptu stanowi najważniejsze wydarzenie upamiętniane podczas Paschy. Tak jak Bóg wyzwolił Izrael z fizycznej niewoli, tak też przez Jezusa Chrystusa oferuje całej ludzkości jeszcze większe, duchowe wyzwolenie. Ponadczasowe zasady Boga znajdą swoje zwieńczenie w ostatecznym uwolnieniu od grzechu i śmierci, odsłaniając głęboką i radosną rzeczywistość bycia „prawdziwie wolnymi” dzięki Synowi.

Coroczne obchody Paschy w Izraelu to czas refleksji nad wyzwoleniem z niewoli. Przymusowe wytwarzanie cegieł dla egipskich panów musiało być niezwykle upokarzające. Odmawianie im praw człowieka i traktowanie ich jako gorszą rasę było głęboko nieludzkie. W odpowiednim momencie Bóg postanowił położyć temu kres i posłał wielkiego wybawiciela. Dziesięć dotkliwych plag sprawiło, że egipscy ciemiężyciele niechętnie uwolnili Izraelitów z niewoli. Pascha stała się dla nich świętem wolności, prawdziwie radosnym wydarzeniem.

Coroczne święto było również czasem pamięci o wspólnym wyzwoleniu oraz wzmacniania jedności. Miało na celu pogłębianie czci dla Boga i ukazywanie miłości Ojca. Z biegiem lat ludzie często potrzebują przypomnienia o tym, co naprawdę cenne, ponieważ codzienność sprawia, że te sprawy schodzą na dalszy plan, a pierwotny zapał stopniowo gaśnie.

Przekazujcie to dzieciom

Kolejnym powodem, dla którego obchodzono Paschę, było zapewnienie Izraelitom okazji do przekazywania każdemu nowemu pokoleniu historii o Bożej opatrzności.

> „A gdy was zapytają synowie wasi: Co znaczy ten wasz obrzęd? Odpowiecie: Jest to rzeźna ofiara paschalna dla Pana, który omijał domy synów Izraela w Egipcie, gdy Egipcjanom zadawał ciosy, a domy nasze ochronił. I lud pochylił głowy, i oddał pokłon” (2 Mojż. 12:26-27).

Opowiadanie historii o Bożym wybawieniu ma głęboki sens i spełnia kilka istotnych celów. Po pierwsze, stanowi uznanie i oddanie czci Bożej dobroci oraz trosce o Jego lud. Po drugie, przekazuje młodszym pokoleniom wiedzę o ich własnej historii oraz wielkich korzyściach, jakie odniosły dzięki podążaniu za Bogiem. Pomaga to wytyczyć korzystny kierunek życia młodym ludziom, którzy dostrzegają wartość w poszukiwaniu Boga.

Podstawowe zasady Pamiątki

Wyzwolenie to nie tylko przesłanie skierowane do Izraela. Wyznawcy Chrystusa mają jeszcze większy powód, aby pamiętać o działaniu Bożej ręki. Perspektywa naszego wyzwolenia od śmierci jest źródłem radości oraz wdzięczności wobec Boga i Jezusa. Gdy Boży Plan stopniowo się urzeczywistnia i zaczynamy rozumieć zasady stojące za Jego przymiotami oraz cechy, którymi się kieruje, ogarnia nas podziw dla piękna i wspaniałości Jego serca.

Zasady te są ucieleśnione w czterech atrybutach Boga (Psalm 89:14; Obj. 4:7).

Miłość

„Albowiem tak Bóg umiłował świat, że Syna swego jednorodzonego dał, aby każdy, kto weń wierzy, nie zginął, ale miał żywot wieczny” (Jan 3:16). Ofiara naszego Pana jest wyrazem miłości Boga do Jego ludzkiego stworzenia. Bóg głęboko pragnie dać przywilej życia wiecznego wszystkim chętnym i posłusznym.

„[Bóg] chce, aby wszyscy ludzie byli zbawieni i doszli do poznania prawdy” (1 Tym. 2:4). Mądrość Boża postanowiła, że zanim ktoś zostanie uznany za godnego życia wiecznego, musi to wykazać własnym postępowaniem. Ostatecznie warunkiem otrzymania życia wiecznego jest osiągnięcie doskonałości charakteru. Jakiekolwiek inne podejście nie pozwoliłoby na utrzymanie bezgrzesznego, harmonijnego i dobrze funkcjonującego społeczeństwa. Doskonałość oznacza więc, że wszyscy, którzy otrzymają życie wieczne, muszą rozwinąć w sobie doskonałą miłość. Jakże inaczej będzie wyglądał ten świat, gdy zacznie odzwierciedlać serce Boga.

Sprawiedliwość

> „Wiedząc, że nie rzeczami znikomymi, srebrem albo złotem, zostaliście wykupieni z marnego postępowania waszego, przez ojców wam przekazanego, lecz drogą krwią Chrystusa, jako baranka niewinnego i nieskalanego. Wprawdzie

> był On na to przeznaczony już przed założeniem świata, ale objawiony został dopiero w czasach ostatnich ze względu na was” (1 Piotra 1:18-20).

Zanim ludzkość osiągnie doskonałość, musi zostać usunięte potępienie wynikające z grzechu Adama. Przygotowanie okupu „przed założeniem świata” dowodzi, że grzech nie był dla Boga niespodzianką. Zanim życie wieczne będzie mogło zostać udzielone, sprawiedliwość musi zostać w pełni zaspokojona. Gdyby sprawiedliwość Boża była przypadkowa i nieprzewidywalna, pojęcie grzechu stałoby się niejasne, a standard doskonałości – nieprecyzyjny. Doskonałe społeczeństwo nie mogłoby funkcjonować w takich warunkach. Dlatego niezbędna jest dokładna wiedza na temat dobra i zła. Proces oczyszczenia z grzechu oraz napełnienia dobrem to droga, którą otworzył Jezus. Sprawiedliwość Boża będzie jasna i spójna, a prawość powszechnie zapanuje.

„A wykonam sąd według sznura, a sprawiedliwość według pionu. I grad zmiecie schronienie kłamstw, a wody zaleją kryjówkę” (Izaj. 28:17, UBG). „Potem jednak przemienię ludom ich wargi na czyste, aby wszystkie mogły wzywać imienia Pana i służyć mu jednomyślnie” (Sof. 3:9).

Mądrość

> „Ale mądrość, która jest z góry, jest przede wszystkim czysta, następnie miłująca pokój, łagodna, ustępliwa, pełna miłosierdzia i dobrych owoców, nie stronnicza, nie obłudna” (Jak. 3:17).

Bóg uznał, że doświadczenie grzechu przyniesie ludzkości większe korzyści niż całkowite uchronienie jej przed jego wpływem. Poprzez błędy, złe decyzje i osobiste cierpienia ludzkość odkryje niezliczone błogosławieństwa płynące z wierności boskim zasadom. Elementy mądrości, opisane przez św. Jakuba, staną się fundamentem każdego serca – tak jak już dziś kształtują życie świętych w obecnym Wieku Ewangelii. Choć życie bywa trudne, doświadczenie grzechu stanowić będzie znaczący punkt odniesienia w życiu w Królestwie Bożym. Ludzie w końcu docenią słowa Pana, który powiedział: „usprawiedliwiona została mądrość przez wszystkie dzieci swoje” (Łuk. 7:35).

Powszechnie przyjmowana definicja mądrości brzmi: „umiejętność podejmowania trafnych ocen i decyzji w oparciu o wiedzę, doświadczenie i zrozumienie. Obejmuje ona nie tylko gromadzenie faktów, ale także wnikliwość, która pozwala skutecznie wykorzystywać tę wiedzę w różnych sytuacjach”.

Salomon napisał, że życie ma na celu, „Aby poznać mądrość i karność, aby zrozumieć słowa rozsądku, aby zdobyć karny rozsądek, sprawiedliwość, rzetelność i prawość, aby prostaczkom udzielić rozwagi, a młodym – wiedzy i roztropności. Mądry, słuchając, pomnoży wiedzę, rozumny biegłości nabędzie” (Przyp. 1:2-5, BT).

W ramach Boskiego Planu Bóg przygotowuje grunt, aby mądrość mogła się zakorzenić. Człowiek pewnego dnia powtórzy słowa z Księgi Kaznodziei 2:13: „I stwierdziłem, że mądrość góruje nad głupotą tak, jak światłość góruje nad ciemnością”. Życie w ciemności prowadzi do strachu i nieufności. Mądrość natomiast daje światło, które ułatwia podejmowanie decyzji i pozwala dostrzec, która droga w życiu przynosi najwięcej błogosławieństw.

Moc

> „A Jezus przystąpiwszy, rzekł do nich te słowa: Dana mi jest wszelka moc na niebie i na ziemi” (Mat. 28:18).

Przywrócenie ludzkości do doskonałości jest zadaniem niezwykle trudnym i złożonym, a Boski Plan nie mógłby się zrealizować bez boskiej władzy i mocy. Składając ofiarę okupu i otrzymując nieśmiertelność właściwą boskiej naturze, nasz Pan posiada dziś zarówno władzę, jak i moc, aby odnowić człowieka i uwolnić go od grzechu. Nie istnieje żadna siła, która mogłaby zapobiec lub choćby opóźnić to, co Bóg postanowił dla ludzkości. Jego Plan w końcu przyniesie wyzwolenie od wszelkich form ucisku.

Znaczenie wolności

> „Jeśli więc Syn was wyswobodzi, prawdziwie wolnymi będziecie” (Jan 8:36).

Wolność nie oznacza prawa do robienia tego, co się chce. Prawdziwa wolność polega na czynieniu dobra dla innych i życiu w zgodzie z zasadami sprawiedliwości. W starożytnym Izraelu Bóg umożliwił ludziom składanie dobrowolnych ofiar. Zgodnie z Prawem dotyczącym ofiar całopalnych (3 Mojż. 1) zachęcano do składania ofiar w postaci młodych gołębi, kóz, baranów, a nawet cielców. Rodzaj ofiary różnił się w zależności od zamożności i stopnia wdzięczności ofiarodawcy.

Niezależnie jaką ofiarę składano, każda z nich była traktowana jako „miła Panu”. To nie wielkość ani wartość ofiary zyskiwały uznanie Boga, lecz jej dobrowolność. Ta zasada stanowi fundament Boskiego Planu. Ludzkość w końcu zrozumie, że posłuszeństwo i oddanie Bogu nie pozbawia jej niczego dobrego ani war-

tościowego. Wręcz przeciwnie, oddanie Bogu prowadzi do radosnego życia, pełnego wszelkich błogosławieństw, których serce może słusznie pragnąć. Znajduje to odzwierciedlenie w Jak. 1:17: „Wszelki datek dobry i wszelki dar doskonały zstępuje z góry od Ojca światłości; u niego nie ma żadnej odmiany ani nawet chwilowego zaćmienia”. Błogosławienie posłusznych dzieci zawsze będzie leżało na sercu Boga.

Kiedy ludzkość zacznie dostrzegać przykład oddania, jaki przedstawił Jezus, zrozumie prawdziwe znaczenie wolności. Wykonanie Bożego Planu pewnego dnia przyniesie wyzwolenie od wielu ciężarów, które dotychczas zniewalały ten świat.

> „Gdyż stworzenie zostało poddane znikomości […], w nadziei, że i samo stworzenie będzie wyzwolone z niewoli skażenia ku chwalebnej wolności dzieci Bożych” (Rzym. 8:20-21).

Echa obchodów Paschy w Izraelu, które są dobitnym przypomnieniem ich wyzwolenia z ziemskiej niewoli, znajdują swoje ostateczne spełnienie w duchowej wolności ofiarowanej przez Jezusa Chrystusa. Nie jest to ulotna wolność, lecz głębokie wyzwolenie osadzone w samym charakterze Boga – Jego doskonałej miłości, niezachwianej sprawiedliwości, nieskończonej mądrości i niepowstrzymanej mocy. Prawdziwa wolność, jak ją ukazuje Chrystus, nie polega na prawie do robienia tego, co nam się podoba, lecz na wspaniałej mocy do czynienia tego, co słuszne, dobre i prawdziwe. Obierając drogę, którą On otworzył, wychodzimy z niewoli grzechu i strachu. Wkraczamy w życie pełne radości i celu. Ufamy w ostateczną nadzieję, że pewnego dnia całe stworzenie weźmie udział w wspaniałej i „chwalebnej wolności dzieci Bożych”.

Tom Ruggirello